

Byrne & Hammer DRY GOODS CO.

Importéři
Velkoobchodníci
Továrníci

"PATRICIAN" dámské hotové šatstvo k nošení.

"MADISON MILLS" spodní prádlo.

"VICTOR" punčochy.

"OAK BRAND" kožené kabáty — šatstvo k nošení za bouřlivého počasí — overalls — motor obleky.

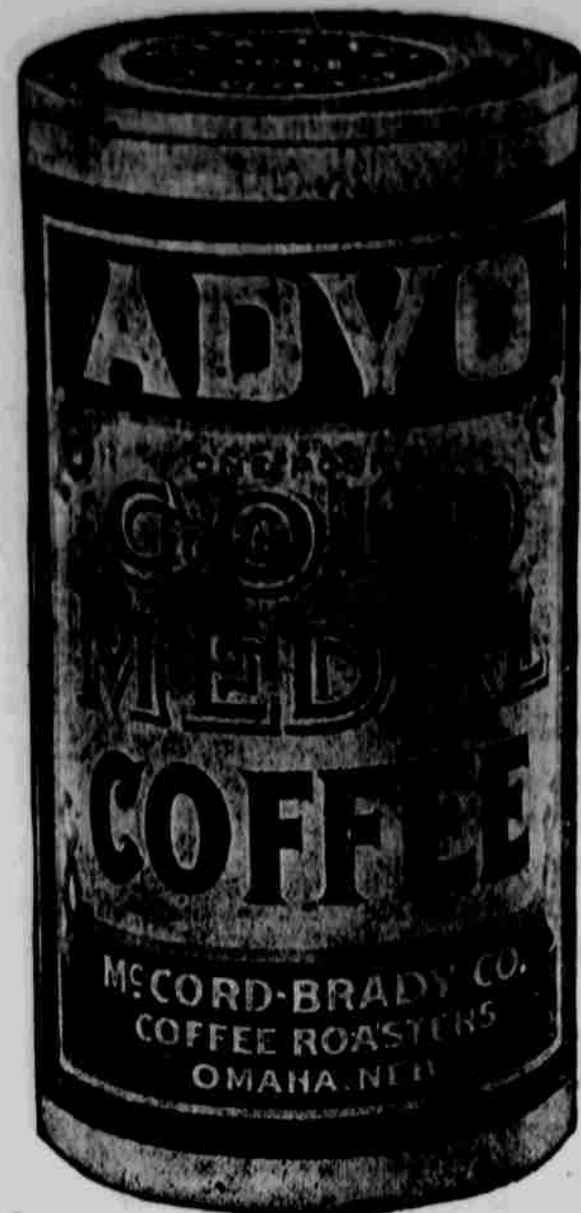
"BROAD-LONG" košile do práce.

Též úplná zásoba všech druhů skladního a ozdobného střížního zboží, příkrývek a drobností.

9. a Howard ul. Omaha

ADVO

znamená-oznamujte Omaha

Jedna z věcí, jež umístila Omaha na mapu

McCord Brady Co.

ADVO "Town" OMAHA, NEBR.

ZAOSTALÁ ZEMĚ

Jednou z nejzaostalejších zemí na světě je bez odporu černošská republika v Africe, Liberie, ač mezi jejími občany nalézá se mnoho černošů, kteří druhy usazení byli ve Spojených Státech. Zdá se, že svět zapomněl na tento africký stát, neboť parolodě lhostejně jej míjí na cestě do anglických, francouzských anebo španělských kolonií v Západní Africe, stejně jako lodě, jež plují do jiho-afrických přístavišť. Pošta přichází do Liberie zřídka a nepravdělně a je přirozeno, že důsledky toho trpí obchod a industrie země.

Hlavní příčinou této zaostalosti Liberie jest okolnost, že cizí kapitál sem není zván a následovně také není investován, ačkoliv uložení peněz by se tu nemuselo právě ukázati nezdarem. Neodvislost republiky této uznána byla v roce 1848, avšak za těch dvacet let země nečinila takřka žádného pokroku. Velké rozlohy země zůstávají neprozkoumány. Není tu žádných cest a žádných železnic a také žádného vnitřního telegrafního spojení. Není žádných parolodí na řekách této země a také ne systematického zemědělství a těžby z dosti bohatých přírodních zdrojů. Liberie možno nazvati poustevnickou republikou.

Není možno říci, že by republika nebyla nabídnuta pomoc. Cizina nebyla lhostejnou k zdrojům země, ale vláda Liberie nejvíce nikdy ochotu jakoukoliv pomoc přijmouti. Byly učiněny pokusy o zřízení obchodních styků s vnějším světem, avšak zákonodárna Liberie přijala zákony, kterými zabráňuje se cizinci, aby vlastnil nějaký majetek v zemi, vyjmaže některá přesně označená místa při pobřeží.

Zdá se však, že nastala doba, kdy nutno učiniti změnu. Liberie má před sebou toliko dvojnásobný výběr. Musí voliti mezi stagnací a lhostejností, která znamená buď její zapomnění a živoření v budoucnosti, a přijetí takřka stále nabízené pomoci, v kterémžto případě může dojiti k vývoji je-

jih přírodních zdrojů a zlepšení poměrů obyvatelstva. Zdá se, že bude záležití hlavně na rozhodnutí jejího presidenta, Charles Kinga.

President King je pozoruhodným člověkem. Je prostřední výšky a nosí plnovous, který jest příčinou, že vyhlíží starší nežli ve skutečnosti je. Je člověkem značně zcestovalým. V době mírové konference strávil delší dobu v Paříži a po té navštívil Anglii a Ameriku. Nelze říci, že by nebyl seznámen s moderními metodami života a obchodu. Jeho manželka narozena byla síce v Liberii, avšak vychování dostalo se jí ve Washingtoně a také mnoho ví o světě.

President King zná dobře potřeby své země. Ví také, že země jeho je bohatou a že potřebuje cizího kapitálu, aby došlo tu k zásluhovému vývoji. Má značné zdravé náhledy o tom, co by mělo býti vykonáno. Přítomným kapitolem země je Monrovia, skupina malých a primitivně postavených budov, mezi nimiž poněkud lepšími jsou jenom budovy vládní. King soudí, že země potřebuje nového kapitálu, který nalézá by se více ve středu země. Monrovia je pro značnou část republiky příliš vzdálena a následkem toho nemůže se státi pravým střediskem země. Ví také, že země potřebuje dobrých cest a má v úmyslu předložiti zákonodárné jístě odporučení.

Liberie je zemí neobyčejně bohatou. Má pryž, výborné dříví ve svých hořejších částech, palmový olej, závor, rýži, kávu a celou řadu jiných plodin k vývozu se hodících. Něco se ze země vyvážá, ale není toho mnoho. Také glonovina vyvážá se ze země. King ví, že k vývoji země je třeba cizího kapitálu a snad se mu podaří zrušiti zákony, kterými obchod s cizinou se omezuje. Pak Liberie může se státi takovým rájem pro černošy, jakým měli v úmyslu učiniti jí její zakladatelé, kteří, jak se zdá, značně přeceňovali schopnosti černého plemene k samosprávě.

PRVNÍ PENÍZE SPOJ. STÁTU.

První peníze, vydané z autority Spojených Států, byly tak zvané "fugiosy", jež raženy byly z mědi. Bylo to v dubnu r. 1787, kdy kongres autorisoval pokladní radu, aby uzavřela kontrakt na dodávku 300 tun měděných mincí federálního standardu v souhlasu s návrhem Jamese Jarvise a s dohodou, že premie, již dostane se Spojeným Státům na účet kontraktem získané mědě, nebude menší nežli 15 procent, a že bude ražena na účet kontraktora, avšak pod dozorem úředníka, jmenovaného a placeného Spojenými Státy.

První tyto peníze, dle resoluce, přijaté kongresem dne 6. července roku 1787, měly míti následující ražení: Na jedné straně mělo býti třináct kroužků spojených a malý kroužek uprostřed se slovy "Spojené Státy" v okruhu a ve středě toho slova "Jedno jsme." Na druhé straně mince měl býti následující obrazec: Ciferník slunečních hodin a nad ním polevní slunce, na jehož jedné straně má býti slovo "Fugio" a na straně druhé datum "1787." Pod ciferníkem pak mají se nalézati slova: "Hleďte si svých vlastních záležitostí!"

Zvykem si veselé a ladné myslí i jednání, abys žil šťastně sobě i jiným. Ale nejvyšší útěchou budí ti odstraňovati příčiny zármutku a utrpení dobrých lidí. Též pohodlí, blahobyt a štěstí své nesmí vzejíti z poškození jiných lidí. A tak uchováš jen sobě čistý a vznešený název člověka, což činiti tě bude nanejvýš šťastným.

Právě tak jako není ve světě nic nad člověka, není v člověku nic nad charakter.—W. M. Ewart

Na maličkostech zakládá se dokonalost; ale dokonalost není maličkost.

Vítězství náleží nevytrvalým.—Napoleon.

Když potřebujete obchodní psací potřeby,
požádejte svého tiskaře o

WESTERN BOND

dopisní papír
se shodnými obálkami.

Prodává se bílý a sedm krásných odstínů.

Vzorky pošlou se na požádání s jménem nejbližšího vašeho obchodníka.

Carpenter Paper Co.

Velkoobchodní dodavatelé
OMAHA, NEBRASKA